

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne 2019,

kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o úřednících územních samosprávných celků

Čl. I

Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 46/2004 Sb., zákona č. 234/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 89/2012 Sb., zákona č. 250/2014 Sb. a zákona č. 183/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se za slovo „republiky“ vkládají slova „občanem jiného členského státu Evropské unie nebo občanem státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru“, slova „cizím státním občanem“ se nahrazují slovem „cizincem“, za slovo „republice“ se vkládá slovo „povolen“ a slova „způsobila k právním úkonům“ se nahrazují slovy „plně svéprávná“.

CELEX I2016E045

CELEX 21994A0103(01)

2. Poznámka pod čarou č. 5 zní:
„⁵⁾ § 16 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.“.
3. V § 17 odst. 1 písmeno c) zní:
„c) ústřední správní úřad,“.
4. V § 17 odst. 1 se za písmeno c) vkládají nová písmena d) až f), která znějí:
„d) Kancelář veřejného ochránce práv,
e) kraj a hlavní město Praha, nebo
f) obec, jíž byla udělena akreditace podle § 30,“.
5. V § 17 odst. 5 větě první se číslo „18“ nahrazuje číslem „9“.
6. V § 19 odst. 2 se číslo „3“ nahrazuje číslem „6“.
7. V § 19 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „nebo který již dříve vstupní vzdělávání ukončil“.
8. V § 20 odst. 1 se za slovo „specializační“ vkládá slovo „odborné“ a slova „úředníků zaměřené na“ se nahrazují slovy „poskytující znalosti nezbytné pro“.

9. V § 20 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Průběžné vzdělávání vedoucích úředníků a vedoucích úřadů zahrnuje rovněž prohlubující a specializační vzdělávání zaměřené na znalosti a dovednosti v oblasti řízení úředníků.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

10. V § 20 odst. 4 se za slovo „úřadu“ vkládají slova „a jde-li o vedoucího úřadu ten, kdo plní úkoly zaměstnavatele vůči vedoucímu úřadu,“.

11. V § 21 odst. 5 větě první se slova „do 3 měsíců“ zrušují.

12. Za § 21 se vkládá nový § 21a, který včetně nadpisu zní:

„§ 21a

Zvláštní odborná způsobilost jiné osoby

Ministerstvo umožní získat zvláštní odbornou způsobilost podle § 21 osobě, která nevykonává správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem, pokud dosáhla věku 18 let a je plně svéprávná; náklady na získání zvláštní odborné způsobilosti nese tato osoba. Ustanovení tohoto zákona vztahující se ke zkoušce se použijí obdobně.“.

13. V § 22 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Zabezpečením zkoušky může ministerstvo pověřit jím zřízenou příspěvkovou organizaci.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

14. V § 24 odst. 1 větě druhé se za slovo „ověřují“ vkládají slova „a hodnotí“.

15. V § 25 odst. 1 se slovo „i“ nahrazuje slovem „nebo“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „pro tu část zvláštní odborné způsobilosti, v níž byl při ústní zkoušce hodnocen klasifikačním stupněm „vyhověl““.

16. V § 26 odst. 1 větě třetí se za slovo „Ministerstvo“ vkládají slova „po projednání s příslušným ministerstvem nebo jiným ústředním správním úřadem“.

17. V § 26 odstavec 4 zní:

„(4) Na postup při vyřizování námitek se nepoužijí části druhá a třetí správního řádu.“.

Poznámka pod čarou č. 13 se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

18. V § 27 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

19. V § 27 odst. 3 se slova „až 3“ nahrazují slovy „a 2“.

20. V § 28 odst. 1 větě první se slova „a 3“ zrušují.

21. V § 29 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Při obnovení akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu se použijí § 30 až 32 obdobně.“.

22. V § 29 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) O žádosti o akreditaci vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu ministerstvo rozhodne do 3 měsíců od zahájení řízení.

(4) V případě žádosti o obnovu akreditace vzdělávacího programu, která neobsahuje změny v obsahu nebo rozsahu vzdělávacího programu, lze rozhodnout o obnovení akreditace bez stanoviska akreditační komise.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 5 až 7.

23. V § 29 se odstavec 7 zrušuje.

24. V § 30 odst. 1 se slova „odst. 1 a 2“ zrušují.

25. V § 30 odstavec 2 zní:

„(2) Žádost o akreditaci vzdělávací instituce, je-li žadatel fyzickou osobou, kromě obecných náležitostí žádosti obsahuje též rodné číslo, bylo-li přiděleno, rodné příjmení, pohlaví, státní občanství, místo a okres narození nebo v případě narození v cizině místo a stát narození.“.

26. V § 30 odst. 3 písm. a) se slova „územním samosprávným celkem“ nahrazují slovem „obcí“.

27. V § 30 odst. 3 se na konci textu písmene b) doplňují slova „, včetně zajištění vhodných prostor pro konání vzdělávacího programu“.

28. V § 30 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavce 6 až 9 se označují jako odstavce 5 až 8.

29. V § 30 odst. 5 písm. d) se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“.

30. V § 30 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Nemá-li vzdělávací instituce po dobu delší než 6 měsíců akreditovaný žádný vzdělávací program, zaniká uplynutím této doby její akreditace. Doba uvedená ve větě první neuplyne po dobu řízení o žádosti o akreditaci vzdělávacího programu.“.

Dosavadní odstavce 6 až 8 se označují jako odstavce 7 až 9.

31. V § 31 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 1 až 5.

32. V § 31 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) žádost fyzické nebo právnické osoby o akreditaci vzdělávací instituce, pokud fyzická nebo právnická osoba není držitelem platné akreditace vzdělávací instituce, a“.

33. V § 31 odst. 1 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a písmeno c) se zrušuje.

34. V § 31 odst. 2 se na konci textu písmene d) doplňují slova „, včetně uvedení jména, příjmení a data narození a doložení splnění požadavku vzdělání a praxe podle odstavce 3“.

35. V § 31 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Lektorem pro vzdělávací program může být pouze osoba, která

a) dosáhla vysokoškolského vzdělání nejméně v bakalářském studijním programu a má

- nejméně tříletou praxi vztahující se k obsahu vzdělávacího programu, nebo
b) má nejméně šestiletou praxi vztahující se k obsahu vzdělávacího programu.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

36. V § 31 odst. 4 se slova „2 a“ nahrazují slovy „1 až“.

37. V § 31 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 5.

38. V § 31 odstavec 5 zní:

- „(5) Ministerstvo akreditaci neudělí, jestliže
- a) fyzická nebo právnická osoba k žádosti nepřipojila doklady podle odstavce 1,
 - b) fyzická nebo právnická osoba v žádosti uvedla nesprávné nebo neúplné údaje a ve lhůtě stanovené ministerstvem ji nedoplnila,
 - c) vzdělávací program nesplňuje požadavky podle odstavce 2,
 - d) lektor vzdělávacího programu nesplňuje požadavky podle odstavce 3, nebo
 - e) vzdělávací program nesplňuje požadavky stanovené tímto zákonem pro příslušný druh prohlubování kvalifikace.“.

39. V § 33 odst. 1 větě první se text „(§ 21),“ nahrazuje slovy „(§ 21) nebo“ a slova „nebo povinnost účastnit se vstupního vzdělávání (§ 19)“ se zrušují a věta druhá se zrušuje.

40. V § 33 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Za rovnocennou obecné části zkoušky se považuje obecná část úřednické zkoušky podle zákona o státní službě. Prováděcí právní předpis může stanovit, že zvláštní část úřednické zkoušky pro příslušný obor státní služby podle zákona o státní službě se považuje za rovnocennou zvláštní části zkoušky.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

41. V § 34 odst. 1 se slova „nebo územního samosprávného celku“ zrušují a za slovo „popřípadě“ se vkládají slova „, jde-li o vzdělávání vedoucího úředníka podle § 27,“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „; to neplatí v případě vstupního vzdělávání“.

42. V § 34 odstavec 3 zní:

„(3) O žádosti o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části ministerstvo rozhodne do 3 měsíců od zahájení řízení.“.

43. V § 35 odst. 1 písm. m) se text „(§ 29 odst. 4)“ zrušuje.

44. § 38 včetně nadpisu zní:

„§ 38 Přestupky

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) nabízí vzdělávací program jako akreditovaný podle tohoto zákona bez platné akreditace nebo takový vzdělávací program uskutečňuje,
- b) vydá osvědčení o absolvování vzdělávacího programu podle tohoto zákona bez platné akreditace,

- c) nabízí nebo uskutečňuje vzdělávání jako akreditovaná vzdělávací instituce podle tohoto zákona bez platné akreditace vzdělávací instituce, nebo
- d) uskutečňuje vzdělávací program v rozporu s platnou akreditací.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo d), nebo
- b) 75 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c).

(3) Přestupek podle odstavce 1 projednává ministerstvo.“.

45. V § 39 větě druhé se slovo „května“ nahrazuje slovem „března“.

46. V § 39 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Nesplní-li vzdělávací instituce povinnost podle odstavce 1, vyzve ji ministerstvo, aby v přiměřené lhůtě zjedнала nápravu. Nejednala-li vzdělávací instituce ve stanovené lhůtě nápravu, ministerstvo jí akreditaci vzdělávací instituce odejme.“.

47. V § 41 odst. 1 větě první se za slovo „pracovní“ vkládají slova „nebo služební“, ve větě druhé se slova „, nejvýše však 80 Kč za hodinu nebo 680 Kč za jeden den“ zrušují a ve větě třetí se slova „předseda komise“ nahrazují slovy „ten, kdo jmenoval členy komise“ a slovo „ministerstvo“ se nahrazuje slovy „členům zkušební komise a členům akreditační komise ministerstvo a členům výběrové komise příslušný územní samosprávný celek“.

48. V § 42 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Ministerstvo může vydat vyhlášku k provedení § 33 odst. 2.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Vzdělávací instituci, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nemá akreditovaný žádný vzdělávací program, zanikne akreditace vzdělávací instituce uplynutím 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud v této době nedojde k akreditaci alespoň jednoho jejího vzdělávacího programu. Tato doba neplyne po dobu řízení o žádosti o akreditaci vzdělávacího programu.
2. Ustanovení § 39 zákona č. 312/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije poprvé pro zprávu vzdělávací instituce za kalendářní rok, v němž tento zákon nabyl účinnosti.
3. Doložení splnění požadavku vzdělání a praxe lektorů pro vzdělávací program podle § 31 odst. 2 a 3 zákona č. 312/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepožaduje v řízení o udělení akreditace vzdělávacího programu nebo v řízení o obnovení akreditace vzdělávacího programu zahájeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Splnění požadavku vzdělání a praxe lektorů pro vzdělávací program se nepožaduje u vzdělávacích programů, kterým byla udělena akreditace přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

Čl. III

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 272/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 176/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 414/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 505/2012 Sb., zákona č. 103/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 205/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 200/2017 Sb., zákona č. 202/2017 Sb. a zákona č. 222/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 49a odst. 2 se na konci písmene b) doplňuje slovo „nebo“.

2. V § 49a odst. 2 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno c).

Poznámka pod čarou č. 45b se zrušuje.

3. Za § 57 se vkládá nový § 57a, který zní:

„§ 57a

Pro zvláštní odbornou způsobilost pro výkon správních činností při sociálně-právní ochraně dětí nelze vydat osvědčení o uznání rovnocennosti vzdělání podle zákona o úřednících územních samosprávních celků.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. IV

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona

č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 50/2013 Sb., zákona č. 69/2013 Sb., zákona č. 102/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 186/2013 Sb., zákona č. 232/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 257/2013 Sb., zákona č. 273/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 281/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 313/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 187/2014 Sb., zákona č. 249/2014 Sb., zákona č. 257/2014 Sb., zákona č. 259/2014 Sb., zákona č. 264/2014 Sb., zákona č. 268/2014 Sb., zákona č. 331/2014 Sb., zákona č. 81/2015 Sb., zákona č. 103/2015 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 206/2015 Sb., zákona č. 224/2015 Sb., zákona č. 268/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 318/2015 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 126/2016 Sb., zákona č. 137/2016 Sb., zákona č. 148/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 229/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 319/2016 Sb., zákona č. 324/2016 Sb., zákona č. 369/2016 Sb., zákona č. 63/2017 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 194/2017 Sb., zákona č. 195/2017 Sb., zákona č. 199/2017 Sb., zákona č. 202/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 206/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 251/2017 Sb., zákona č. 261/2017 Sb., zákona č. 289/2017 Sb., zákona č. 295/2017 Sb., zákona č. 299/2017 Sb., zákona č. 302/2017 Sb., zákona č. 304/2017 Sb., zákona č. 371/2017 Sb., zákona č. 90/2018 Sb., zákona č. 171/2018 Sb., zákona č. 193/2018 Sb., zákona č. 286/2018 Sb., zákona č. 307/2018 Sb., zákona č. 135/2019 Sb., zákona č. 176/2019 Sb. a zákona č. 209/2019 Sb., se mění takto:

1. V položce 22 písmeno x) zní:

„x) Přijetí žádosti o

1. akreditaci vzdělávací instituce	Kč 3 000
2. obnovení akreditace vzdělávací instituce	Kč 1 000
3. akreditaci vzdělávacího programu	Kč 2 000
4. obnovení akreditace vzdělávacího programu	Kč 1 000

podle zákona o úřednících územních samosprávných celků“.

2. V položce 22 se doplňuje část Osvobození, která zní:

„**Osvobození**

Od poplatku podle písmene x) je osvobozena příspěvková organizace zřízená Ministerstvem vnitra jako vzdělávací instituce podle zákona o úřednících územních samosprávných celků a územní samosprávný celek.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o sociálních službách

Čl. V

V § 111 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 366/2011 Sb. a zákona č. 313/2013 Sb., se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) Účast v kurzech s akreditovaným programem podle odstavce 2 písm. b) se považuje za průběžné vzdělávání úředníků územních samosprávných celků podle zákona o úřednících územních samosprávných celků.“.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2020.

Důvodová zpráva

OBECNÁ ČÁST

1. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Postavení úředníků územních samosprávných celků, jejich práva, povinnosti a některá specifika jejich pracovněprávních vztahů upravuje zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o úřednících“). Jedná se o speciální zákon ve vztahu k obecné úpravě pracovněprávních vztahů podle zákoníku práce; subsidiárně se tedy na pracovněprávní vztahy úředníků územních samosprávných celků použije zákoník práce. V ustanoveních hlav IV. až VI., která se týkají vzdělávání úředníků a výkonu státní správy v této oblasti, zákon o úřednících vymezuje práva a povinnosti úředníků, územních samosprávných celků, vzdělávacích institucí i ministerstev.

Ačkoliv zákon o úřednících od svého přijetí prošel několika dílčími novelizacemi, žádná z nich se hlouběji nevěnovala oblasti vzdělávání úředníků. Ověřování a prohlubování kvalifikace úředníků je neoddiskutovatelně jedním ze základních požadavků kvalitního výkonu veřejné správy v území. Úzce přitom souvisí i s vývojem související legislativy.

Předkládaný návrh se zaměřuje především na oblast vzdělávání úředníků územních samosprávných celků, v jehož právní úpravě je třeba reagovat na vývoj, ke kterému došlo od doby nabytí účinnosti zákona o úřednících.

Právní úprava nemá dopady v oblasti diskriminace či rovnosti mužů a žen.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Důvodem pro předložení návrhu novelizace zákona o úřednících jsou poznatky z letité praxe odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, do jehož působnosti problematika vzdělávání úředníků územních samosprávných celků v rámci Ministerstva vnitra náleží - vedení správního řízení v oblasti akreditace vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů (cca 2.000 žádostí ročně), uznávání rovnocennosti vzdělání úředníků územních samosprávných celků (více než 2.000 žádostí ročně), kontroly vzdělávacích institucí, spolupráce s akreditační komisí jako poradním orgánem Ministerstva vnitra apod.

Během této doby byly analyzovány problémy spočívající v nedostatečné či absentující úpravě zákona o úřednících, která má dopad na kvalitu právních znalostí úředníků či nadbytečně zatěžuje účastníky i správní orgány v rámci vedených správních řízení a neumožňuje Ministerstvu vnitra dostatečně uplatňovat koordinační a kontrolní roli především vůči výkonu přenesené působnosti v obcích. Předkládaná novela předpokládá zvýšení kvality výkonu veřejné správy v území prostřednictvím zajištění vyšší erudovanosti úředníků územně samosprávných celků.

Zárukou, že se úředníkům dostane kvalitního vzdělávání, by měla být akreditace vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů. Cílem akreditací je tak zajištění kvalitní a jednotné úrovně specifických odborných znalostí úředníků potřebných pro výkon správních činností.

Předkládaná novelizace zákona se zaměřuje na následující oblasti:

- Oblast povinného průběžného vzdělávání úředníků územních samosprávných celků
 - 1) Bližší specifikace podmínek věcného obsahu průběžného vzdělávání (vymezení vazby obsahu průběžného vzdělávání na výkon správní činnosti úředníka), doplnění definice průběžného vzdělávání (§ 20 odst. 1 a 2 zákona o úřednících)
 - 2) V návaznosti na výše uvedené snížení rozsahu předepsaného vzdělávání pro úředníka z 18 pracovních dnů během tří let na 9 pracovních dnů, s tím, že do průběžného vzdělávání úředníků již nebudou započítávána školení na tzv. měkké dovednosti (soft skills)
 - 3) Vymezení průběžného vzdělávání zaměřeného na vedoucí pracovníky v rámci řídicích a manažerských dovedností
 - 4) Rozšíření okruhu vzdělávacích institucí o ústřední správní úřady a Kancelář veřejného ochránce práv
- Oblast zvláštní odborné způsobilosti
 - 1) Stanovení možnosti získání zvláštní odborné způsobilosti i pro „neúředníky“
 - 2) Sjednocení lhůty pro přihlášení úředníka ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti na 6 měsíců od vzniku pracovního poměru úředníka k územnímu samosprávnému celku nebo ode dne, kdy úředník začal vykonávat správní činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem
 - 3) Rozdělení vyhodnocení zkoušky z obecné a zvláštní části zvláštní odborné způsobilosti za účelem umožnění vydání osvědčení jen pro obecnou nebo jen pro zvláštní část
- Oblast akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacích programů

Zpřesnění, resp. doplnění zákona v části týkající se akreditací vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů:

 - 1) Možnost akreditace odborných seminářů a konferencí ústředních správních úřadů a Kanceláře veřejného ochránce práv ke správním činnostem úředníků územních samosprávných celků (započítatelnost do plánu povinného prohlubování kvalifikace úředníků)
 - 2) Stanovení zjednodušeného postupu v případě obnovy akreditace vzdělávacího programu
 - 3) Upřesnění a doplnění náležitostí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce, resp. vzdělávacího programu
 - 4) Stanovení správního poplatku za přijetí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce, resp. vzdělávacího programu
 - 5) Změna a doplnění přestupků
 - 6) Stanovení sankce za nesplnění povinnosti vzdělávací instituce vypracovat a zaslat Ministerstvu vnitra každoročně písemnou zprávu obsahující základní údaje o vzdělávání poskytovaném v uplynulém kalendářním roce
 - 7) Technická úprava proplácení náhrad členům komisí
- Oblast rovnocennosti vzdělání
 - 1) Omezení aktivní legitimace pro podání žádosti o uznání rovnocennosti vzdělání pouze na samotného úředníka

- 2) Vypuštění vstupního vzdělávání z uznávání rovnocennosti vzdělávání; v návaznosti na to se prodlužuje (s ohledem na zkušební dobu) lhůta, v níž je třeba absolvovat vstupní vzdělávání, z 3 na 6 měsíců
- Změny vyplývající z „Analýzy jednotlivých aspektů činnosti, práv a povinností státních zaměstnanců a úředníků územních samosprávných celků ve vztahu k protikorupčnímu působení“

Vláda vzala Analýzu na vědomí usnesením ze dne 7. ledna 2019 č. 11 a uložila ministru vnitra navrhnout při nejbližší novelizaci zákona o úřednících změny zpracované v souladu se závěry této Analýzy.

- 1) Sladění stanovení předpokladu státního občanství, resp. občanství jiného členského státu Evropské unie nebo občanství státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, v zákoně o státní službě s obdobným předpokladem v zákoně o úřednících
- 2) Umožnění uznání rovnocennosti zvláštní části úřednické zkoušky pro příslušnou (věcně odpovídající) zvláštní část zvláštní odborné způsobilosti – doplnění zmocňovacího ustanovení pro vydání vyhlášky

Podrobnosti a odůvodnění navrhovaných úprav jsou obsaženy v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad (RIA).

Žádné z navržených opatření nemá dopady v oblasti diskriminace či rovnosti mužů a žen.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované úpravy

Cílem předkládaného návrhu není provádět zásadní a koncepční změny zákona o úřednících, ale provést změny zejména v oblasti vzdělávání úředníků, jejichž smyslem je zrychlení a zefektivnění výkonu agendy v oblasti vzdělávání úředníků a úspora nákladů a snížení personálního zatížení.

Návrh změn vychází ze závěrů pracovní skupiny k novelizaci zákona o úřednících, kterou Ministerstvo vnitra ustavilo v letech 2016 až 2017, složené vedle zástupců dotčených odborů Ministerstva vnitra i ze zástupců územních samosprávných celků.

V některých bodech návrhu novelizace je reagováno na závěry „Analýzy jednotlivých aspektů činnosti, práv a povinností státních zaměstnanců a úředníků územních samosprávných celků ve vztahu k protikorupčnímu působení“ (vláda vzala Analýzu na vědomí usnesením ze dne 7. ledna 2019 č. 11).

V rámci výkonu agendy vzdělávání úředníků územních samosprávných celků byly Ministerstvem vnitra analyzovány problémy spočívající v nedostatečné či absentující úpravě zákona o úřednících, což má dopad na kvalitu právních znalostí úředníků či nadbytečně zatěžuje účastníky a Ministerstvo vnitra jako správní orgán v rámci vedených správních řízení.

Cílem předkládaných změn je zaměřit vzdělávání v odborných vzdělávacích programech, včetně rozšíření portfolia vzdělávacích programů, k jednotlivým správním činnostem podle aktuálních potřeb územních samosprávných celků, a tím cílit na posílení kvality samotného výkonu správních činností dostatečně erudovanými úředníky.

Dalším cílem, vycházejícím z poznatků z praxe, je umožnit po vzoru zákona o státní službě získání zvláštní odborné způsobilosti i pro „neúředníky“. To bude představovat přínos v podobě rozšíření okruhu osob, které mají přístup k tomuto typu vzdělávání ve veřejné správě. Zakotvení této možnosti bude mít význam zejména ve vztahu ke starostům a místostarostům malých obcí, kteří fakticky často správní činnosti vykonávají, a k potenciálním uchazečům o pracovní místo úředníka. Návrh přitom nikterak nerozšiřuje stávající povinnost zvláštní odbornou způsobilost prokázat, ani okruh osob, na něž tato povinnost dopadá, ale rozšíření okruhu osob koncipuje jako umožnění přístupu k tomuto typu vzdělávání pro další osoby.

Cílem je rovněž upravit, zpřesnit a zefektivnit postup v rámci správního řízení pro oblast akreditací vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů a pro oblast uznávání rovnocennosti vzdělání úředníků tak, aby se minimalizovala zátěž všech zúčastněných stran a zvýšila kvalita akreditovaných vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů.

Předkládaný návrh je v souladu s plněním úkolů podle *Strategického rámce rozvoje veřejné správy v ČR pro období 2014-2020; Implementační plán pro Strategický cíl 4 - Profesionalizace a rozvoj lidských zdrojů ve veřejné správě*. Komplexní revize a nové nastavení systému vzdělávání v koordinaci s Národním akreditačním úřadem Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, samotným Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a ostatními zainteresovanými ministerstvy a ostatními ústředními správními úřady bude následně předmětem naplnění strategického dokumentu *Klientsky orientovaná veřejná správa 2030 (Koncept rozvoje VS 2021+)*, který navazuje na Strategický rámec rozvoje veřejné správy 2014-2020, a to pro období 2021-2030.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem ČR

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavními principy a ústavním pořádkem ČR. Právní úprava se nedotýká ústavněprávní materie.

5. Zhodnocení slučitelnosti s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie, popřípadě i s legislativními záměry a s návrhy předpisů Evropské unie

Na oblast vzdělávání úředníků se předpisy Evropské unie nevztahují.

Na pracovněprávní vztahy úředníků územních samosprávných celků se vztahují pracovněprávní standardy zejména z oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, úprava nediskriminace, povinnost informování zaměstnanců nebo úprava uznávání kvalifikací. Většina uvedených standardů je docílena provázaností zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, se zákoníkem práce a jeho subsidiárním použitím, jakož i subsidiárním použitím antidiskriminačního zákona, což je vzhledem k šíři těchto úprav na úrovni EU nevyhnutelné. Na úředníky územních samosprávných celků se vztahuje rovněž základní princip volného pohybu pracovníků – čl. 45 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) a čl. 28 Dohody o Evropském hospodářském prostoru, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS,

68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

Návrhu se týkají rovněž principy ochrany osobních údajů dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení GDPR“).

Pokud jde o stanovení předpokladů pro vznik pracovního poměru úředníka, lze zmínit čl. 45 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie, podle kterého se úprava zajištění volného pohybu pracovníků v Evropské unii nepoužije pro zaměstnání ve veřejné správě.

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci Deborah Lawrie-Blum proti spolkové zemi Bádensko-Württembersko (66/85, Recueil 1985, s. 2121) se zabývá jednak pojmem pracovník ve smyslu čl. 48 odst. 1 Smlouvy o EHS (nyní čl. 45 odst. 1 Smlouvy o fungování EU), jednak pojmem zaměstnání ve veřejné správě ve smyslu čl. 48 odst. 4 Smlouvy o EHS (nyní čl. 45 odst. 4 Smlouvy o fungování EU). Čl. 45 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie stanovuje výjimku z volného pohybu pracovníků v případě zaměstnávání ve veřejné správě a z hlediska komunitárního práva ponechává suverenitu v otázce případné podmínky státního občanství těchto zaměstnanců v rukách jednotlivých členských států. Při interpretaci výše uvedeného rozsudku je třeba vzít především v úvahu skutečnost, že Soudní dvůr Evropské unie pojem „zaměstnání ve veřejné správě“ v rozsudku vymezuje právě pro účely posouzení splnění podmínek pro výjimku z volného pohybu pracovníků, tedy pro účely zodpovězení otázky, jaký charakter musí mít zaměstnání ve veřejné správě, aby to odůvodňovalo případné stanovení podmínky státního občanství členského státu pro výkon tohoto zaměstnání ve vnitrostátním právním řádu daného členského státu.

V rozsudku Lawrie-Blum se v této souvislosti uvádí: „Podle Komise výhrada čl. 48 odst. 4 podléhá výslovné podmínce, že dotyčná pozice obnáší výkon pravomocí svěřených veřejným právem, a zásadní podmínce, že zahrnují výkon veřejné moci a podílí se na ochraně obecných zájmů státu. Tato dvě kritéria mají být splněna kumulativně. Běžná činnost učitele na státních školách, a tím spíše v soukromých školách, však tyto podmínky nesplňuje.“ (V předmětném případě šlo o spor, zda pod pojem zaměstnání ve veřejné správě ve smyslu čl. 48 odst. 4 Smlouvy o EHS lze zařadit i zaměstnání učitele, resp. činnost učitele stážisty.)

Soudní dvůr EU v rozsudku Lawrie-Blum dále uvádí: „Pro rozhodnutí této otázky je namístě připomenout, že pokud jde o výjimku ze základního pravidla volného pohybu a nediskriminace pracovníků společenství, musí být čl. 48 odst. 4 vykládán tak, aby byl jeho dopad omezen jen na to, co je nezbytně nutné pro ochranu zájmů, které toto ustanovení umožňuje členským státům chránit. Jak Soudní dvůr zdůraznil ve svém rozsudku ze dne 3. června 1986 (Komise/Francie, 307/84, Recueil, s. 1725), přístup k určitým zaměstnáním nemůže být omezen jen proto, že v konkrétním členském státu mají dotyčné osoby postavení státního úředníka. Kdyby použití čl. 48 odst. 4 mělo záviset na právní povaze vztahu mezi zaměstnancem a správou, bylo by tak členským státům umožněno určovat podle libosti pozice, na něž se tato výjimka bude vztahovat.

Jak již Soudní dvůr uvedl ve svých rozsudcích ze dne 17. října 1980 (Komise/Belgie, 149/79, Recueil, s. 3881) a ze dne 26. května 1982 (Komise/Belgie, 149/79, Recueil, s. 1845), musí být „zaměstnání ve veřejné správě“ ve smyslu čl. 48 odst. 4 vyňaté z působnosti odstavců 1 až 3 tohoto článku chápáno jako pozice zahrnující přímou nebo nepřímou účast na výkonu

veřejné moci svěřené veřejným právem a na funkcích, jejichž smyslem je ochrana obecných zájmů státu nebo jiných veřejných orgánů, a které u osob, jež je zastávají, předpokládají zvláštní smysl pro loajalitu ke státu, jakož i reciprocitu práv a povinností, jež jsou základem vnitrostátního svazku. Vyňaté posty jsou obsazovány osobami, které vzhledem k úkolům a odpovědnosti, které se k nim váží, vykazují charakteristiky specifických činností ve správě, a to ve výše uvedených oblastech.“

Z uvedených citací vyplývá, že Soudní dvůr řešil otázku splnění podmínek pro výjimku z volného pohybu pracovníků z důvodu zaměstnání ve veřejné správě stanovenou v čl. 48 odst. 4 Smlouvy o EHS, nikoliv otázku obecně závazné definice pojmu veřejná správa či úředník veřejné správy. Naopak, říká-li Soudní dvůr, že „přístup k určitým zaměstnáním nemůže být omezen jen proto, že v konkrétním členském státu mají dotyčné osoby postavení státního úředníka. Kdyby použití čl. 48 odst. 4 mělo záviset na právní povaze vztahu mezi zaměstnancem a správou, bylo by tak členským státům umožněno určovat podle libosti pozice, na něž se tato výjimka bude vztahovat“, připouští tím výslovně, že pojem státní úředník (analogicky lze vztáhnout na pojem úředník v celé oblasti veřejné správy) může být v jednotlivých vnitrostátních právních řádech vymezen širěji, než je vymezen pojem zaměstnání ve veřejné správě pro účely uplatnění výjimky podle čl. 48 odst. 4 Smlouvy o EHS.

Navrhovaná změna stanovení předpokladů pro vznik pracovního poměru úředníka územního samosprávného celku vstříc zajištění rovného přístupu občanů jiného členského státu Evropské unie nebo občanů státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, k zaměstnání ve veřejné správě.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s předpisy Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie.

6. Zhodnocení souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, se na danou oblast nevztahují.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí, sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národností menšiny, a dopady na životní prostředí

Navrhovaná novelizace nepředpokládá zásadní hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet. Předpokládá minimální nárůst systemizovaných míst státních zaměstnanců (1 - 2 zaměstnanci k projednávání přestupků a zvýšené kontrolní činnosti Ministerstva vnitra). Zároveň lze, z důvodu úpravy kontrolních kompetencí a možnosti udělování sankcí v rámci správních řízení a hlavně s ohledem na zavedení správních poplatků za akreditaci vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů, počítat s navýšením příjmové strany rozpočtu.

Navrhovaná právní úprava zavedení správního poplatku za akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacích programů nebude mít negativní dopady do rozpočtů územních samosprávných celků vzhledem k tomu, že územní samosprávné celky a případně i jimi zřizované příspěvkové organizace budou od správního poplatku osvobozeny. V současné době má 26 územních samosprávných celků akreditováno celkem 110 vzdělávacích programů, což činí průměr 4,2 programu na jeden územní samosprávný celek (nejvíce Karviná – 20 programů). Většina územních samosprávných celků využívá akreditované vzdělávací programy

především pro vzdělávání svých zaměstnanců, čímž do jisté míry ušetří za platby komerčním vzdělávacím institucím za povinné vzdělávání svých úředníků. V této souvislosti je třeba rovněž zmínit významné snížení nákladů na vzdělávání úředníků v důsledku snížení rozsahu povinného vzdělávání úředníků z 18 na 9 pracovních dnů po dobu 3 let.

Pro ostatní vzdělávací instituce bude znamenat navrhovaná novelizace marginální nárůst nákladů – náklady na úhradu správního poplatku za akreditaci vzdělávací instituce, resp. vzdělávacího programu. V případě následné realizace akreditovaného vzdělávání je návratnost finančních prostředků vynaložených na uhrazení správního poplatku téměř okamžitá.

Navrhovaná výše správního poplatku není pro žadatele nepřiměřeně zatěžující a odpovídá náročnosti správního řízení o udělení akreditace, které zahrnuje mimo jiné i posouzení žádosti akreditační komisí. Do určité míry je stanovení povinnosti uhradit správní poplatek vyváжено zrušením povinnosti žadatele o akreditaci vzdělávacího programu předložit k žádosti nejméně 2 odborné posudky vzdělávacího programu.

Předkládaná právní úprava nemá žádné sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národností menšiny, ani dopady na životní prostředí.

8. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

V porovnání se současným stavem nedochází ke změně dopadu na ochranu soukromí a osobních údajů.

9. Zhodnocení korupčních rizik

Bylo provedeno zhodnocení korupčních rizik v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. h) Legislativních pravidel vlády, a to podle Metodiky CIA (Corruption Impact Assessment, Metodika hodnocení korupčních rizik), kterou uveřejnil Vládní výbor pro koordinaci boje s korupcí.

Přiměřenost

Návrh novely zákona se zaměřuje na zkvalitnění vzdělávání úředníků územních samosprávných celků, zjednodušení procesu obnovy akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacího programu. Navrhovaná novela zavádí rovněž nové přestupky postihující fyzické a právnické osoby, které se vydávají za akreditované vzdělávací instituce, a v neposlední řadě zavádí správní poplatek za akreditaci vzdělávací instituce a vzdělávacího programu.

V souvislosti se zavedením správního poplatku nedochází ke změně ve stávajícím procesu akreditace, tento proces je nově pouze podroben zaplacení správního poplatku. Nově zakotvené přestupky odráží potřebu praxe regulovat nežádoucí situace vznikající při vzdělávání úředníků územních samosprávných celků. Zjednodušený proces obnovy akreditace má za cíl zefektivnění celkového procesu akreditace vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů.

Efektivita

Nově nastavená pravidla lze efektivně implementovat do stávajících poměrů. Předpokládá se nárůst počtu systemizovaných míst státních zaměstnanců Ministerstva vnitra (1 - 2 zaměstnanci k projednávání přestupků a zvýšené kontrolní činnosti).

Odpovědnost

V oblasti kompetencí navrhovanou novelou zákona nedochází k zásadním změnám. Hlavní kompetenční role v dané oblasti zůstane Ministerstvu vnitra, které rozhoduje o akreditaci vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů. Ministerstvo vnitra bude rovněž rozhodovat o přestupcích v této oblasti.

Z hlediska rozdělení pravomocí navrhovaná právní úprava nepřináší nekontrolované rozdělení pravomocí mezi vyšší počet neurčitých osob. Osoby odpovědné za konkrétní rozhodnutí lze jasně identifikovat (podle organizačního řádu Ministerstva vnitra).

Opravné prostředky

Akreditace vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů probíhá ve správním řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí Ministerstva vnitra je k dispozici opravný prostředek (rozklad). Rovněž v rámci přestupkového řízení má účastník tohoto řízení k dispozici opravný prostředek podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (rozklad).

Kontrolní mechanismy

Návrh novely zákona nezavádí nové kontrolní mechanismy. Stávající úprava počítá s kontrolními mechanismy vyplývajících přímo ze zákona, ať už jde o opravné prostředky v rámci správního řízení při akreditaci vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů, nebo zveřejňování seznamu akreditovaných vzdělávacích institucí a zveřejňování zpráv vzdělávacích institucí ze strany Ministerstva vnitra.

V rámci Ministerstva vnitra rovněž fungují vnitřní kontrolní mechanismy, které vyplývají z principu subordinační a právní úpravy služebního, resp. pracovního poměru vykonávaného státními zaměstnanci. Jde zejména o oprávnění vedoucích zaměstnanců vést podřízené státní zaměstnance, ukládat jim úkoly, organizovat, řídit a kontrolovat výkon jejich práce a dávat jim k tomu příkazy.

Transparentnost a otevřená data

Již stávající úprava stanoví zveřejňování informací v oblasti vzdělávání úředníků územních samosprávných celků. Dochází ke každoročnímu zveřejňování seznamu vzdělávacích institucí, které mají platnou akreditaci, dále se zveřejňují zprávy vzdělávacích institucí. Ministerstvo vnitra rovněž vypracovává a zveřejňuje výroční zprávu o stavu vzdělávání úředníků územních samosprávných celků.

Dobrá praxe

Navrhovaná právní úprava reaguje na známou dobrou praxi. Postupy a procesy v ní obsažené odpovídají stávajícím právním předpisům.

Závěr hodnocení korupčních rizik

V rámci zhodnocení korupčních rizik podle Metodiky CIA lze konstatovat, že návrh novely zákona splňuje kritéria přiměřenosti, efektivity a jednoznačné odpovědnosti.

Návrh nové právní úpravy jako celek se shoduje se známou dobrou praxí a navrhované postupy v ní obsažené se jeví přiměřené při srovnání s obdobnou legislativou.

Návrh novely zákona o úřednících přináší minimální zvýšení korupčních rizik oproti stávajícímu stavu platné právní úpravy, a to v souvislosti se zavedením nových přestupků.

10. Zhodnocení dopadů na bezpečnost a obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá žádný dopad na bezpečnost nebo obranu státu.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K čl. I

Změna zákona o úřednících územních samosprávných celků

K bodu 1 a 2 - § 4 odst. 1

Upravují se předpoklady pro vznik pracovního poměru úředníka. Stávající znění upravující okruh fyzických osob, které se mohou stát úředníkem, se rozšiřuje o občany jiných členských států Evropské unie a občany států, které jsou smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru. Úprava vychází ze závěrů „Analýzy jednotlivých aspektů činnosti, práv a povinností státních zaměstnanců a úředníků územních samosprávných celků ve vztahu k protikorupčnímu působení“ a má za cíl přiblížit právní úpravu předpokladů pro vznik pracovního poměru úředníka územního samosprávného celku právní úpravě předpokladů pro vznik služebního poměru podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, aniž by přitom byl omezen stávající okruh fyzických osob, které předpoklad podle § 4 odst. 1 zákona o úřednících splňují.

Aktualizuje se zastaralé pojmosloví a namísto „způsobilost k právním úkonům“ se nově uvádí „svéprávnost“ (zákon o úřednících v této souvislosti dosud používá terminologii z doby před nabytím účinnosti nového občanského zákoníku). Legislativně-technicky se rovněž upravuje pojmosloví ve vztahu k právní úpravě postavení cizinců.

Aktualizuje se rovněž poznámka pod čarou č. 5, odkazující na právní úpravu jednacího jazyka. Jde o legislativně-technickou úpravu.

K bodu 3 a 4 - § 17 odst. 1

Do výčtu vzdělávacích institucí se doplňují ústřední správní úřady a Kancelář veřejného ochránce práv.

Navrhovaná úprava počítá s ústředními správními úřady (a obdobně i s Kanceláří veřejného ochránce práv) jako s jedním z dalších typů vzdělávacích institucí, smyslem této úpravy však rozhodně není plošné nahrazení činnosti dosavadních vzdělávacích institucí. Využití možnosti vzdělávání v režimu zákona o úřednících prostřednictvím ústředních správních úřadů se předpokládá jako spíše výjimečné, a to zejména v návaznosti na zásadní změny právních předpisů v gesci jednotlivých ústředních správních úřadů. Půjde tak typicky o případy, kdy ústřední správní úřad pořádá k zásadním změnám právních předpisů ve své gesci např. odbornou konferenci (seminář), určenou pro úředníky územních samosprávných celků. Navrhovaná právní úprava ústřednímu správnímu úřadu umožní, aby pro takovou vzdělávací akci získal akreditaci vzdělávacího programu podle zákona o úřednících. Tím se současně umožní započítat úředníkovi účast na tomto vzdělávacím programu do povinného rozsahu prohlubování kvalifikace podle zákona o úřednících.

V případě ústředního správního úřadu, Kanceláře veřejného ochránce práv, kraje a hlavního města Prahy se nevyžaduje (k tomu, aby byly vzdělávací institucí podle zákona

o úřednících) akreditace vzdělávací instituce. Ze samotné povahy těchto institucí lze předpokládat, že požadavky (organizačně-technické), které jsou kladeny na vzdělávací instituce a které jsou předmětem posouzení při akreditaci vzdělávací instituce, jsou splněny. Proces akreditace vzdělávací instituce by tak v tomto případě byl nadbytečnou administrativní zátěží. To nic nemění na tom, že pro každý jednotlivý vzdělávací program se i v případě těchto vzdělávacích institucí vyžaduje akreditace vzdělávacího programu.

K bodu 5 - § 17 odst. 5

Snižuje se časový rozsah povinného prohlubování kvalifikace úředníka z 18 pracovních dnů během tří let na 9 pracovních dnů (v průměru na 3 pracovní dny každý rok).

Navrhované snížení souvisí se zpřesněním definice průběžného vzdělávání (viz navrhovanou změnu § 20 zákona o úřednících), které směřuje k většímu zacílení vzdělávacích programů na odbornou erudici úředníků. Do průběžného vzdělávání úředníků se tak již nebudou započítávat školení zaměřená na tzv. měkké dovednosti (soft skills).

Co se týče vzdělávání zaměřeného obecně na měkké dovednosti, bude jej možné i nadále absolvovat, ovšem už mimo režim zákona o úřednících, a to podle § 227 a násl. zákoníku práce, na základě potřeby územního samosprávného celku. Bude přitom záležet na případném rozhodnutí vedoucího úřadu, zda vedle povinného průběžného vzdělávání rozhodne o školení určitých osobnostních dovedností u konkrétního úředníka podle druhu vykonávané práce (např. u úředníků vykonávajících správní činnosti v rámci stresového prostředí, se zaměřením na prezentační schopnosti apod.). Osobnostní školení však již nebudou akreditována Ministerstvem vnitra.

K bodu 6 - § 19 odst. 2

S ohledem na institut zkušební doby podle zákoníku práce v délce (nejčastěji) 3 měsíců se prodlužuje lhůta pro absolvování vstupního vzdělávání z 3 měsíců na 6 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru.

Prodloužením lhůty pro absolvování vstupního vzdělávání se územnímu samosprávnému celku dává dostatek času zhodnotit působení úředníka právě na základě zkušební doby a tím vynakládat finanční prostředky na povinné vstupní vzdělávání skutečně efektivně. Tím ovšem není územnímu samosprávnému celku nikterak bráněno v tom, aby úředníkovi zajistil vstupní vzdělávání již dříve; předpokládá se, že ve většině případů tak tomu bude. I nadále půjde o dispozici územního samosprávného celku jako zaměstnavatele, kdy určí (v rámci nově delší lhůty) novému úředníkovi absolvovat vstupní vzdělávání podle svých podmínek a možností.

K bodu 7 - § 19 odst. 4

Doplňuje se výslovné zakotvení pravidla (dosud dovozovaného výkladem), že povinnost absolvovat vstupní vzdělávání se nevztahuje na úředníka, který již dříve (např. v pracovním poměru k jinému územnímu samosprávnému celku) vstupní vzdělávání ukončil.

K bodu 8 - § 20 odst. 1

Zpřesňuje se definice průběžného vzdělávání, které by mělo být více zacíleno na odbornou erudici úředníků. Do obsahu průběžného vzdělávání tak nadále nebude moci být zařazováno vzdělávání v oblasti tzv. měkkých či osobnostních dovedností (soft skills – tzn. obecně dovedností, které pomáhají pochopit sebe i ostatní, nebo které usnadňují a zkvalitňují

spolupráci s druhými lidmi). Obsah vzdělávání úředníků územních samosprávných celků má být zaměřen především na aktualizaci, specializaci a prohlubování právních znalostí (resp. odborné kvalifikace) důležitých pro výkon správních činností v působnosti územního samosprávného celku.

Navrhovaná změna v důsledku znamená vyřazení vzdělávacích programů zaměřených na soft skills ze systému akreditací podle zákona o úřednících.

Do průběžného vzdělávání úředníků se tak již školení zaměřená na tzv. měkké dovednosti (soft skills) nebudou započítávat. Co se týče vzdělávání zaměřeného obecně na tzv. měkké dovednosti, bude jej možné i nadále absolvovat, ovšem už mimo režim zákona o úřednících, a to podle § 227 a násl. zákoníku práce, na základě potřeby územního samosprávného celku. Bude přitom záležet na případném rozhodnutí vedoucího úřadu, zda vedle povinného průběžného vzdělávání rozhodne o školení určitých osobnostních dovedností u konkrétního úředníka podle druhu vykonávané práce (např. u úředníků vykonávajících správní činnosti v rámci stresového prostředí, se zaměřením na prezentační schopnosti apod.). Osobnostní školení však již nebudou akreditována Ministerstvem vnitra.

K bodu 9 - § 20 odst. 2

V rámci průběžného vzdělávání se doplňuje průběžné vzdělávání vedoucích úředníků v řídicích dovednostech, které v současné úpravě absentuje. Pozice vedoucího úředníka vyžaduje, aby byl průběžně vzděláván i v manažerských dovednostech. Podle stávající úpravy úředník po nástupu do vedoucí funkce absolvuje pouze jednorázové vzdělávání vedoucích úředníků, které musí ukončit do 2 let od ustanovení do funkce. Nově se proto do průběžného vzdělávání vedoucích úředníků výslovně zařazuje průběžné vzdělávání vedoucích úředníků zaměřené na dovednosti v oblasti řízení úředníků.

K bodu 10 - § 20 odst. 4

S ohledem na interpretační nejasnosti spojené se stávající právní úpravou toho, kdo rozhoduje o účasti úředníka na jednotlivých kurzech v rámci průběžného vzdělávání v případě vedoucího úřadu, se výslovně doplňuje, že o účasti vedoucího úřadu na jednotlivých kurzech rozhoduje ten, kdo vůči němu plní úkoly zaměstnavatele podle zákoníku práce.

K bodu 11 - § 21 odst. 5

Sjednají se lhůty pro přihlášení ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti úředníka, který vykonává správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem, a to na 6 měsíců od vzniku pracovního poměru úředníka k územnímu samosprávnému celku, resp. ode dne, kdy úředník začal vykonávat správní činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem.

K bodu 12 - § 21a

Zakotvuje se možnost získávání zvláštní odborné způsobilosti i pro osoby, které nejsou úředníky ve smyslu zákona o úřednících. Podle stávající právní úpravy je získání zvláštní odborné způsobilosti uloženo, resp. umožněno pouze úředníkům. Zavedení možnosti získání zvláštní odborné způsobilosti i pro neúředníky rozšiřuje okruh osob, které mají přístup k tomuto typu vzdělávání ve veřejné správě. Zakotvení této možnosti bude mít význam zejména ve vztahu ke starostům či místostarostům malých obcí, kteří fakticky často správní činnosti vykonávají, či k potenciálním uchazečům o pracovní místo úředníka. Tímto způsobem může odbornou způsobilost získat (samozřejmě dobrovolně, ze své vlastní vůle) i osoba, která je

úředníkem, ale buď nevykonává správní činnosti, pro které je zvláštní odborná způsobilost stanovena, nebo takové správní činnosti vykonává, ale má zájem získat zvláštní odbornou způsobilost i pro jiné správní činnosti, než které vykonává.

Návrh přitom nikterak nerozšiřuje stávající povinnost zvláštní odbornou způsobilost prokázat, ani okruh osob, na něž tato povinnost dopadá, ale rozšíření okruhu osob koncipuje jako umožnění přístupu k tomuto typu vzdělávání pro další osoby.

Aby mohla fyzická osoba – „neúředník“ získat zvláštní odbornou způsobilost, stanoví zákon podmínku dosažení věku 18 let a plné svéprávnosti (s ohledem na využitelnost získané zvláštní odborné způsobilosti a možnost následného uplatnění získané kvalifikace).

Pro samotný průběh zkoušky zvláštní odborné způsobilosti, jakož i pro vydání osvědčení, se použijí obdobně ustanovení zákona vztahující se ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti úředníka. Osoba, která nevykonává správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem, se k vykonání zkoušky zvláštní odborné způsobilosti přihlašuje sama (z povahy věci nepřichází v úvahu přihlašování ke zkoušce prostřednictvím územního samosprávného celku, jako je tomu u úředníků).

Náklady na získání zvláštní odborné způsobilosti nese fyzická osoba sama. V případě fyzické osoby – „neúředníka“, která je členem zastupitelstva územního samosprávného celku, lze pro úhradu nákladů využít ustanovení o poskytnutí příspěvku na podporu vzdělávání v souvislosti s výkonem funkce člena zastupitelstva z peněžního fondu nebo z rozpočtu územního samosprávného celku – viz § 80 odst. 1 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 55 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 58c zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 13 - § 22 odst. 2

Výslovně se do zákona doplňuje ustanovení umožňující Ministerstvu vnitra pověřit zabezpečením zkoušky zvláštní odborné způsobilosti jím zřízenou příspěvkovou organizaci. Již v současné době zabezpečuje zkoušky zvláštní odborné způsobilosti Institut pro veřejnou správu Praha na základě zřizovatelské listiny.

K bodům 14 a 15 - § 24 odst. 1 a § 25

Navrhovaná úprava umožní, v případě, že úředník vykoná úspěšně písemnou zkoušku a dále i ústní zkoušku z obecné části, resp. ze zvláštní části zvláštní odborné způsobilosti, vydat mu pro obecnou (resp. zvláštní) část zvláštní odborné způsobilosti osvědčení, byť neuspěl u druhé části zkoušky (pro zvláštní, resp. obecnou část).

V současné době nastává paradoxně situace, kdy za výše uvedených okolností úředník nedostane osvědčení pro obecnou část zvláštní odborné způsobilosti, pokud je v ústní části zkoušky hodnocen celkově „nevyhověl“ (z důvodu, že neuspěl u zkoušky ze zvláštní části). Nicméně jelikož přípravný kurz pro obecnou část zvláštní odborné způsobilosti absolvoval v požadovaném rozsahu a pro obecnou část zvláštní odborné způsobilosti vykonal úspěšně zkoušku, stačí toto doložit v rámci žádosti o uznání rovnocennosti vzdělání podle § 34 Ministerstvu vnitra a je mu uznána rovnocennost vzdělání; tzn. že opravnou zkoušku vykoná následně pouze ze zvláštní části zvláštní odborné způsobilosti. Navrhovanou úpravou tak dojde ke snížení administrativní zátěže Ministerstva vnitra i samotného úředníka.

Uvedená úprava se promítne i do změny vyhlášky č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků (§ 3).

K bodu 16 - § 26 odst. 1

Doplňuje se konzultační proces ve vztahu k příslušnému ministerstvu nebo jinému ústřednímu správnímu úřadu v případě rozhodování o námitkách, a to s ohledem na skutečnost, že příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad stanoví obsah zvláštní části zkoušky a určuje soubor zkušebních otázek, včetně obsahu a kritérií hodnocení zkoušky (viz § 36).

K bodu 17 - § 26 odst. 4

Jde o legislativně-technickou úpravu. Stávající znění § 26 odst. 4 zastaralou terminologií vylučuje pro řízení o námitkách obecné předpisy o správním řízení. Účelem však je vyloučení aplikace části druhé a třetí správního řádu, tedy ustanovení o tzv. formálním správním řízení, nikoli rovněž části čtvrté správního řádu.

K bodům 18 a 19 - § 27

Ustanovení § 27 odst. 3 zákona o úřednících stanoví povinnost vedoucího úředníka setrvat po ukončení vzdělávání vedoucích úředníků v pracovním poměru k územnímu samosprávnému celku po dobu 3 let; pokud úředník rozváže s územním samosprávným celkem pracovní poměr dříve než po uplynutí 3 let od ukončení vzdělávání vedoucích úředníků, je povinen uhradit územnímu samosprávnému celku náklady s tímto vzděláváním spojené.

Stávající úprava se přitom nejeví příliš vhodně vzhledem k tomu, že v případě vzdělávání vedoucích úředníků jde o prohlubování (nikoliv zvyšování) kvalifikace, bez něhož nelze funkci vykonávat. Předmětný typ vzdělávání tedy je primárně v zájmu zaměstnavatele, zaměstnanec má toto vzdělávání uložené zákonem a nevybírá si, jestli ho chce absolvovat či nikoliv (jako je tomu v případě zvyšování kvalifikace či v případě kvalifikační dohody týkající se prohlubování kvalifikace podle § 234 odst. 2 zákoníku práce).

Navrhuje se tedy předmětné ustanovení zrušit.

K bodu 20 - § 28 odst. 1

Jde o legislativně-technickou úpravu v návaznosti na změnu v § 27.

K bodům 21, 22 a 23 - § 29

Zákon o úřednících neupravuje zvláštní postup v případě obnovy akreditace vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu, kterou předvídá v § 29 odst. 2, proto se při obnově akreditace postupuje stejně jako v případě žádosti o „novou“ akreditaci. Při udělování akreditací je poradním orgánem Ministerstva vnitra akreditační komise (§ 32 odst. 1). Akreditační komise přitom posuzuje, zda jsou splněny podmínky pro udělení akreditace, a k tomu zpracovává v souladu s § 32 odst. 2 stanovisko. V případě obnovy akreditací vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu, která neobsahuje významné změny, se takový postup jeví zbytečně zatěžujícím - s ohledem na množství Ministerstvem vnitra vyřizovaných žádostí (za rok 2017 bylo vyřizováno celkem 682 žádostí o obnovu akreditace vzdělávací instituce a vzdělávacích programů; v roce 2018 to bylo 615 žádostí).

Stávající úprava se tedy doplňuje o ustanovení týkající se obnovy akreditace. Nově se při obnově akreditace rozlišují dvě situace: obnova akreditace bez „podstatných změn“ (tzn. se změnami čistě formálního charakteru), která se neprojednává v akreditační komisi a obnova

akreditace v případě podstatných změn vzdělávacího programu (věcná stránka, rozsah), kterou projednává akreditační komise.

V případě žádosti o obnovu akreditace se ustanovení § 30 a § 31 použijí obdobně (při podstatných změnách programu posoudí žádost o obnovení akreditační komise, jinak se bez projednání v akreditační komisi udělí obnova akreditace).

Nový odstavec 3 stanoví odlišně od správního řádu lhůtu 3 měsíců, ve které je Ministerstvo vnitra povinno o žádosti o akreditaci vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu rozhodnout. Úprava lhůty odráží aktuální situaci, kdy vzhledem k počtu žádostí o akreditaci (cca 2.000 žádostí ročně) a zatížení Ministerstva vnitra vedením správního řízení a rovněž s ohledem na projednávání žádosti akreditační komisí ve stanovených měsíčních intervalech před vydáním rozhodnutí ve správním řízení není dlouhodobě udržitelné dodržet obecně stanovenou lhůtu podle správního řádu. Navrhuje se tedy stejná úprava lhůty pro rozhodnutí jako v případě uznávání rovnocennosti vzdělání podle § 34 odst. 3 zákona o úřednících.

Vypouští se stávající povinnost vzdělávací instituce, které byla odňata akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu, zajistit úředníkům možnost pokračovat v účasti na stejném nebo obdobném vzdělávacím programu v téže nebo jiné vzdělávací instituci. Vzdělávací instituce nemá prakticky možnost, jak delegovat své kurzy na jinou vzdělávací instituci, případně jak plnohodnotně nahradit úředníkům vzdělávací program vlastními silami. Předmětné ustanovení tak je v praxi jen obtížně aplikovatelné. Řešení případných sporů v této oblasti se ponechává na standardních možnostech soukromého práva.

K bodu 24 - § 30 odst. 1

Jde o legislativně technickou úpravu související se změnou § 31 (vypuštění ustanovení o náležitostech žádosti z důvodu použití obecné právní úpravy žádosti podle správního řádu).

K bodu 25 - § 30 odst. 2

Nově se formuluje ustanovení o náležitostech žádosti o akreditaci vzdělávací instituce. Z důvodu použití obecné právní úpravy žádosti podle správního řádu není třeba (a není to ani vhodné) vyjmenovávat ty náležitosti žádosti, které vyplývají z § 45 ve spojení s § 37 odst. 2 správního řádu.

Stávající rozsah údajů uváděných v žádosti o akreditaci vzdělávací instituce není dostačující pro ověřování bezúhonnosti ze strany Ministerstva vnitra (viz § 30 odst. 9 zákona o úřednících, podle kterého si Ministerstvo vnitra za účelem prokázání bezúhonnosti žadatele o akreditaci vyžádá výpis z Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu). U žadatelů o akreditaci vzdělávací instituce - fyzických osob jsou povinnou náležitostí žádosti o výpis z Rejstříku trestů nad rozsah údajů podle správního řádu údaj o rodném čísle, bylo-li přiděleno, rodném příjmení, pohlaví, státním občanství, místu a okrese narození nebo v případě narození v cizině místu a státu narození. V současné době jsou potřebné údaje od žadatelů získávány s jejich výslovným souhlasem, nicméně je třeba jejich povinné uvedení v žádosti zakotvit přímo v zákoně.

K bodům 26 a 27 - § 30 odst. 3

V návaznosti na změnu § 17 se tato změna promítá i do znění § 30 odst. 3 písm. a).

Dále se zpřesňuje vymezení technického a materiálního vybavení žadatele o akreditaci vzdělávací instituce tak, že se doplňuje podmínka zajištění vhodných prostor pro konání vzdělávacího programu. V praxi se totiž stává, že žadatel o akreditaci nedisponuje žádným materiálním a technickým zázemím a odkazuje na zabezpečení ze strany objednatele kurzu, což jistě není v možnostech (ani povinnostech) všech objednatelů. Nově by tak žadatel musel, i v případě, kdy nedisponuje vlastními prostory a prostředky, uvést konkrétně materiální zabezpečení vzdělávacího kursu včetně uvedení odpovídajících prostor.

K bodu 28 - § 30 odst. 5

S ohledem na vymezení podmínek, za nichž Ministerstvo vnitra akreditaci neudělí, v odstavci 6 (nově odstavci 5) se pro nadbytečnost vypouští (stávající) odstavec 5. Jde o legislativně-technickou změnu.

K bodu 29 - § 30 odst. 5 písm. d)

Jde o legislativně technickou úpravu související se změnou § 31 (vypuštění ustanovení o náležitostech žádosti z důvodu použití obecné právní úpravy žádosti podle správního řádu).

K bodu 30 - § 30 odst. 6

Nově se stanoví, že v případě, kdy vzdělávací instituce nemá po dobu delší než 6 měsíců akreditovaný žádný vzdělávací program, zaniká uplynutím této doby akreditace této vzdělávací instituce.

Účelem navrhované úpravy je, i v kontextu podmínky žádosti o akreditaci vzdělávací instituce spočívající v současné žádosti o akreditaci alespoň jednoho vzdělávacího programu, vyřadit ze systému vzdělávání podle zákona o úřednících vzdělávací instituce, kterým skončila platnost akreditace všech vzdělávacích programů a fakticky tak jako akreditovaná vzdělávací instituce nefungují (a nemohou fungovat). Skutečnost, že vzdělávací instituce za této situace zůstává v systému vzdělávání podle zákona o úřednících (a figuruje i v seznamu akreditovaných vzdělávacích institucí) je rovněž nepřehledná pro územní samosprávné celky, které vyhledávají pro své úředníky vhodné akreditované vzdělávací programy. Zvyšuje se tím rovněž riziko, že by tohoto stavu mohla vzdělávací instituce zneužít a nabízet vzdělávání podle zákona o úřednících, byť by neměla akreditovaný žádný vzdělávací program. Pokud vzdělávací instituce během stanovené šestiměsíční doby projeví zájem o pokračování své činnosti jakožto akreditované vzdělávací instituce, má možnost podat žádost o akreditaci vzdělávacího programu a tím se běh uvedené doby staví.

K bodům 31 a 36 - § 31

Zrušuje se stávající ustanovení odstavce 1 o náležitostech žádosti o akreditaci vzdělávací instituce. Z důvodu použití obecné právní úpravy žádosti podle správního řádu není třeba (a není to ani vhodné) vyjmenovávat ty náležitosti žádosti, které vyplývají z § 45 ve spojení s § 37 odst. 2 správního řádu.

Změna v dalším bodě je související legislativně-technická úprava.

K bodu 32 - § 31 odst. 1 písm. a)

Vypouští se (v souladu se zásadou hospodárnosti vyjádřenou v § 6 odst. 2 správního řádu) povinnost doložit k žádosti o akreditaci vzdělávacího programu ověřenou kopií akreditace vzdělávací instituce, a to s ohledem na skutečnost, že Ministerstvo vnitra samo akreditace uděluje a vede jejich evidenci.

K bodu 33 - § 31 odst. 1 písm. c)

Zrušuje se povinnost předložit nejméně 2 odborné posudky vzdělávacího programu k žádosti o jeho akreditaci. Odborné posouzení obsahu a kvality vzdělávacího programu je dostatečně provedeno hodnocením v rámci činnosti akreditační komise. Z poznatků z praxe vyplynulo, že předkládané posudky jsou většinou poplatné žadateli a nemají dostatečně vypovídající hodnotu.

K bodům 34 a 35 - § 31 odst. 2 písm. d) a odst. 3

Zpřesňují a zpřísňují se podmínky pro doložení personálního zajištění vzdělávacího programu. Osoba odborného lektora má zcela stěžejní význam pro kvalitu daného vzdělávacího programu. Navrhovaná právní úprava tedy právě na tento aspekt klade důraz.

Zpřesňuje se požadavek na předložení seznamu odborných lektorů pro vzdělávací program, včetně dokladů o odborné způsobilosti lektorů.

Odstavec 3 nově pro lektory stanoví alternativně

- podmínku vysokoškolského vzdělání (nejméně v bakalářském studijním programu); není přitom vyžadováno, aby obor vysokoškolského vzdělání korespondoval se zaměřením vzdělávacího programu + předchozí odborné praxe lektora v délce nejméně 3 let, přičemž praxe musí mít vztah k obsahu vzdělávacího programu, nebo
- podmínku předchozí odborné praxe lektora v délce nejméně 6 let, přičemž praxe musí mít vztah k obsahu vzdělávacího programu.

K bodům 37 a 38 - § 31 odst. 5

S ohledem na vymezení podmínek, za nichž Ministerstvo vnitra akreditaci neudělí, v odstavci 6 (nově odstavci 5) se pro nadbytečnost vypouští (stávající) odstavec 5. Jde o legislativně-technickou změnu.

Doplňují se důvody pro neudělení akreditace. V návaznosti na stanovení nových požadavků na odborné lektory pro vzdělávací programy se stanoví, že důvodem pro neudělení akreditace je nesplnění těchto podmínek. Doplnuje se rovněž výslovné uvedení důvodu pro neudělení akreditace spočívajícího v tom, že vzdělávací program nesplňuje požadavky, které pro příslušný druh prohlubování kvalifikace (tedy pro vstupní vzdělávání, průběžné vzdělávání, přípravu a ověření zvláštní odborné způsobilosti a vzdělávání vedoucích úředníků) zákon o úřednících stanoví. Splnění obsahových požadavků na vzdělávací program posuzuje akreditační komise.

Z legislativně-technických důvodů je změna v (novém) odstavci 5 provedena formou nového znění celého ustanovení.

K bodům 39 a 40- § 33

Ruší se možnost uznání rovnocennosti vzdělání pro povinnost účastnit se vstupního vzdělávání. V případě vstupního vzdělávání se jedná o základní minimum informací a dovedností, které je standardem pro výkon práce úředníka. Zahrnuje znalosti základů veřejné správy, zvláště obecných zásad organizace a činnosti veřejné správy a územního samosprávného celku, základy veřejného práva, veřejných financí, evropského správního práva, práv a povinností a pravidel etiky úředníka, základní dovednosti a návyky potřebné pro výkon správních činností, znalosti základů užívání informačních technologií, základní komunikační, organizační a další dovednosti vztahující se k jeho pracovnímu zařazení. Je důvodné, aby uvedené minimum skutečně absolvoval každý nový úředník. Vstupní vzdělávání

se nemusí opětovně absolvovat v případě změny zaměstnavatele – územního samosprávného celku.

Navrhovaná změna si vyžádá změnu vyhlášky č. 304/2012 Sb., o uznání rovnocennosti vzdělání úředníků územních samosprávných celků.

Právní úprava rovnocennosti vzdělání ve vztahu k úřednické zkoušce podle zákona o státní službě se na základě závěrů z „Analýzy jednotlivých aspektů činnosti, práv a povinností státních zaměstnanců a úředníků územních samosprávných celků ve vztahu k protikorupčnímu působení“ doplňuje o zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu (vyhlášky), kterým bude možné stanovit rovnocennost zvláštní části úřednické zkoušky pro příslušný obor služby podle zákona o státní službě ve vztahu ke zvláštní části zkoušky zvláštní odborné způsobilosti úředníka k výkonu konkrétní správní činnosti. Ze strany zákona o státní službě již stávající právní úprava uznání rovnocennosti zvláštní části zvláštní odborné způsobilosti umožňuje – viz § 36 odst. 4 zákona o státní službě a nařízení vlády č. 136/2015 Sb., o rovnocennosti některých zkoušek a odborných kvalifikací zvláštní části úřednické zkoušky.

K bodu 41 - § 34 odst. 1

Podle stávající právní úpravy může žádost o uznání rovnocennosti vzdělání podat jak samotný úředník, o jehož vzdělání jde, tak územní samosprávný celek, jehož je úředník zaměstnancem. V případě, že žádost o uznání rovnocennosti vzdělání podá územní samosprávný celek, je vždy vedlejším účastníkem řízení i samotný úředník. Je tak vedeno řízení s více účastníky, což řízení prodlužuje a zatěžuje nejen samotné účastníky, ale i Ministerstvo vnitra jako správní orgán. V praxi se opakovaně stává, že žádost o uznání rovnocennosti vzdělání podá jak úředník, tak územní samosprávný celek, aniž by jeden věděl o žádosti druhého. Vzhledem k tomu, že povinnost prokázat zvláštní odbornou způsobilost má úředník, a tedy on samotný je v případě, že má vzdělání, které lze uznat jako rovnocenné, povinen toto prokázat, navrhuje se ponechat aktivní legitimaci k podání žádosti o uznání rovnocennosti vzdělání pouze úředníkovi.

Dále se upřesňuje, že rovnocennost vzdělávání absolvovaného ve formě kurzu lze uplatnit pouze v případě vzdělávání vedoucího úředníka podle § 27. V aplikační praxi Ministerstva vnitra je vyřizováno značné množství žádostí o uznání rovnocennosti vzdělání u úředníků, kteří absolvovali různé vzdělávací kurzy. Přitom povaha prohlubování kvalifikace (právě s výjimkou vzdělávání vedoucích úředníků, kde může být s ohledem na specifickou oblast vzdělávání případné absolvování vzdělávacího kurzu v konkrétních případech dostatečné) neodpovídá tomu, aby za rovnocenné vzdělání bylo uznáno absolvování běžného vzdělávacího kurzu.

Stanoví se, že není možné uznat rovnocennost vzdělání pro vstupní vzdělávání. K tomu viz důvodovou zprávu k bodům 39 a 40 (§ 33).

K bodu 42 - § 34 odst. 4

Jde o legislativně-technickou úpravu. Vypouští se nadbytečná deklarace subsidiárního použití správního řádu.

K bodu 43 - § 35 odst. 1 písm. m)

Jde o legislativně-technickou úpravu – vypuštění nenormativního odkazu na ustanovení dotčené novelizací.

K bodu 44 - § 38

V návaznosti na vypuštění stávající povinnosti vzdělávací instituce, které byla odňata akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu, zajistit úředníkům

možnost pokračovat v účasti na stejném nebo obdobném vzdělávacím programu v téže nebo jiné vzdělávací instituci (viz důvodovou zprávu k bodům 21, 22 a 23 - § 29) se vypouští na tuto povinnost navazující přestupek vzdělávací instituce.

Nově navrhované skutkové podstaty přestupků cílí na fyzické a právnické osoby, které nemají akreditaci a přesto své služby jako akreditované nabízí (vydávají se za akreditované vzdělávací instituce, resp. za akreditované vzdělávací instituce s akreditovaným vzdělávacím programem) a na vzdělávací instituce, které sice mají akreditaci, ale vzdělávací program uskutečňují v rozporu s touto akreditací. Zakotvení nových skutkových podstat přestupků je nezbytným a efektivním nástrojem k zajištění řádného poskytování vzdělávání úředníků pouze akreditovanými vzdělávacími institucemi formou akreditovaných vzdělávacích programů.

Stanovené pokuty se jeví jako dostatečně vysoké (způsobilé odrazovat od protiprávního jednání), přičemž jejich horní hranice zároveň není nepřiměřeně vysoká. Typově se rozlišuje mezi méně závažným porušením zákona, kdy fyzická nebo právnická osoba nabízí nebo uskutečňuje vzdělávací program jako akreditovaný, ačkoliv jej akreditovaný nemá, případně uskutečňuje akreditovaný vzdělávací program v rozporu s platnou akreditací, a závažnějším porušením zákona, kdy fyzická nebo právnická osoba vydá osvědčení o absolvování vzdělávacího programu bez platné akreditace, resp. kdy se vydává za akreditovanou vzdělávací instituci, ačkoliv jí není.

Působnost k projednávání přestupků se svěčuje Ministerstvu vnitra.

K bodům 45 a 46 - § 39

Ministerstvo vnitra se každoročně potýká s neplněním povinnosti vzdělávacích institucí vypracovat a zaslat ministerstvu písemnou zprávu obsahující základní údaje o vzdělávání poskytovaném podle tohoto zákona v uplynulém kalendářním roce (za poslední 3 roky podíl vzdělávacích institucí, které tuto povinnost neplní, osciluje mezi 20 a 40 %, což je na úkor vypovídající hodnoty výroční zprávy o stavu vzdělávání úředníků územních samosprávných celků zveřejňované každoročně Ministerstvem vnitra, ale především na úkor nezbytné zpětné vazby o situaci v této oblasti). S ohledem na absenci sankce za nesplnění této povinnosti ve stávající právní úpravě je vynucení splnění povinnosti obtížné. Navrhuje se tedy stanovit sankci v podobě odnětí akreditace, pokud vzdělávací instituce předmětnou povinnost nesplní, a to ani přes výzvu a poskytnutí dodatečné přiměřené lhůty k jejímu splnění.

Současně se lhůta pro zaslání zprávy vzdělávací institucí ministerstvu zkracuje z 31. května na 31. března kalendářního roku. Důvodem je, aby i s ohledem na dobu zpracování výsledné výroční zprávy Ministerstvem vnitra byla výroční zpráva zveřejněna nejpozději do poloviny roku následujícího po kalendářním roce, za který je výroční zpráva vypracována.

K bodu 47 - § 41

Z praktických důvodů se zrušuje stanovení horní hranice náhrady ušlého výdělku za dobu výkonu funkce člena komise u členů komisí, kteří nejsou v pracovním poměru ani v poměru obdobném pracovnímu poměru. Stávající horní hranice již neodpovídají aktuálním mzdovým a platovým poměrům a z poznatků z praxe (i v rámci meziresortního připomínkového řízení) vyplynulo, že horní hranici náhrady ušlého výdělku není třeba na úrovni zákona upravovat.

Rovněž z praktických důvodů se upravuje stanovení osoby, která určuje způsob dopravy člena komise pro účely náhrady jízdních výdajů. Navrhuje se, aby způsob dopravy určoval ten, kdo členy komise jmenoval (územní samosprávný celek nebo Ministerstvo vnitra), neboť určování způsobu dopravy předsedou komise je nelogické a v praxi působí zbytečné komplikace.

Dále se upravuje povinnost vyplácet náhrady jízdních výdajů a náhrady ušlého výdělku členům jednotlivých komisí. V případě zkušební komise a akreditační komise bude náhrady vyplácet Ministerstvo vnitra, v případě výběrové komise příslušný územní samosprávný celek. Změna napravuje zcela nelogickou stávající právní úpravu, podle které by náhrady i za jednání výběrových komisí při výběrových řízeních jednotlivých územních samosprávných celků mělo proplácet Ministerstvo vnitra.

K bodu 48 - § 42

V návaznosti na nové ustanovení § 33 odst. 2 se upravuje nové zmocňovací ustanovení, na jehož základě může Ministerstvo vnitra vydat vyhlášku, kterou stanoví rovnocennost zvláštní části úřednické zkoušky pro příslušný obor služby podle zákona o státní službě ve vztahu ke zvláštní části zkoušky zvláštní odborné způsobilosti úředníka k výkonu konkrétní správní činnosti. K tomu viz též důvodovou zprávu k bodům 42, 43 a 44 (§ 33).

K čl. II

Přechodná ustanovení

Přechodné ustanovení zmírňuje dopady nového ustanovení § 30 odst. 6, podle kterého nemá-li vzdělávací instituce po dobu delší než 6 měsíců akreditovaný žádný vzdělávací program, zaniká uplynutím této doby akreditace této vzdělávací instituce. Vzdělávacím institucím je v souvislosti s předmětnou změnou právní úpravy poskytnuta shodná doba (6 měsíců) ke zjednání nápravy, přičemž počátek běhu doby se pojí s okamžikem účinnosti novely.

Nová právní úprava povinnosti vzdělávací instituce vypracovat a zaslat Ministerstvu vnitra písemnou zprávu obsahující základní údaje o vzdělávání poskytovaném v uplynulém kalendářním roce se použije až pro zprávu vzdělávací instituce vypracovanou za kalendářní rok, v němž novela nabyla účinnosti.

Splnění nových podmínek vztahujících se k požadavku vzdělání a praxe lektorů pro vzdělávací program se bude vyžadovat až v řízeních o udělení akreditace vzdělávacího programu nebo obnovení akreditace vzdělávacího programu zahájených po nabytí účinnosti novely. V již zahájených řízeních, ani pro vzdělávací programy, kterým již byla akreditace udělena, se doložení splnění tohoto požadavku vyžadovat nebude.

K čl. III.

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

K bodům 1 a 2

V ustanovení § 49a zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SPOD“), které upravuje požadavky odborné způsobilosti pro poskytování sociálně-právní ochrany dětí pověřenými fyzickými a právníckými osobami, se v odstavci 2 pro nadbytečnost zrušuje písmeno c). Uvedené ustanovení, které je v zákoně zakotveno s účinností od 1. 6. 2006, umožňuje splnit podmínky odborné způsobilosti pro účely poskytování sociálně-právní ochrany pověřenými osobami těm osobám, které získaly osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti na úseku sociálně-právní ochrany podle zákona o úřednících územních samosprávných celků, a praxi v trvání nejméně 1 roku. V době jeho schválení mělo citované ustanovení zákona o SPOD opodstatnění vzhledem k tomu, že zaměstnanci orgánů sociálně-právní ochrany dětí (dále jen „OSPOD“), kteří se posléze rozhodli vykonávat sociálně-právní ochranu pro pověřenou osobu, nemuseli dříve pro výkon práce na OSPOD vykazovat vyšší odborné nebo vysokoškolské vzdělání. Proto se u nich pro potřeby jejich činnosti u fyzické či právnícké osoby pověřené k výkonu sociálně-

právní ochrany akceptovalo jako doklad jejich odborné způsobilosti osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti podle zákona o úřednících územních samosprávných celků.

V současné době již na základě § 110 odst. 4 ve spojení s § 1 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, platí, že sociální pracovníci vykonávající činnosti v sociálně-právní ochraně dětí musí disponovat odbornou způsobilostí pro výkon povolání sociálního pracovníka, která spočívá v dosažení vyššího odborného nebo vysokoškolského vzdělání ve vymezených vzdělávacích a studijních programech. Z toho vyplývá, že pokud by se na poskytování sociálně-právní ochrany pověřenou osobou přímo podílel bývalý zaměstnanec OSPOD, který získal osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti podle zákona o úřednících územních samosprávných celků, bude tento zaměstnanec vždy splňovat podmínky § 49a již na základě dosaženého vysokoškolského nebo vyššího odborného vzdělávání, tj. podle § 49a odst. 2 písm. a), b) zákona o SPOD.

K bodu 3

Orgány sociálně-právní ochrany dětí mají povinnost řídit se na základě § 9a odst. 3 zákona o SPOD standardy kvality sociálně-právní ochrany. Soustava standardů, jimiž jsou povinni se řídit, je vymezena v příloze č. 1 vyhlášky č. 473/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Její součástí je kritérium 5a) standardů kvality sociálně-právní ochrany, na základě něhož by měl každý zaměstnanec OSPOD splňovat kromě kvalifikačních předpokladů k výkonu povolání sociálního pracovníka podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“), také podmínku zvláštní odborné způsobilosti na úseku sociálně-právní ochrany. V návaznosti na to je OSPOD povinen i v souladu s požadavkem kritéria 5c) přihlásit nového zaměstnance zařazeného v tomto orgánu ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti ve lhůtách stanovených právními předpisy. Tato kritéria jsou závazná pro obecní úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a krajské úřady.

Výše citovaná úprava závazných standardů kvality týkající se zvláštní odborné způsobilosti zaměstnanců OSPOD vyžaduje, aby každý nový zaměstnanec zařazený k výkonu správních činností při sociálně-právní ochraně byl ve lhůtách stanovených zákonem o úřednících územních samosprávných celků přihlášen k vykonání zkoušky zvláštní odborné způsobilosti, s výjimkou zaměstnanců, kteří tuto zkoušku již v minulosti úspěšně složili (tj. před 1. 1. 2015, než nabylo účinnosti ustanovení § 9a odst. 3 zákona o SPOD). Standardy kvality sociálně-právní ochrany tudíž nepředpokládají, že by bylo možné zvláštní odbornou způsobilost zaměstnance OSPOD ověřit jiným způsobem než vykonáním zkoušky zvláštní odborné způsobilosti. Zákon o úřednících územních samosprávných celků však obecně umožňuje, aby na žádost úředníka územního samosprávného celku bylo Ministerstvem vnitra vydáno osvědčení o uznání rovnocennosti vzdělání, na základě kterého nemusí být zvláštní odborná způsobilost úředníka ověřena zkouškou, jestliže žadatel prokáže, že obsah a rozsah vzdělání získaného úředníkem jsou rovnocenné přípravě ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti a ověření zvláštní odborné způsobilosti zkouškou.

Stávající nesoulad mezi úpravou požadavků na zvláštní odbornou způsobilost zaměstnanců OSPOD v prováděcí vyhlášce k zákonu o sociálně-právní ochraně dětí a obecnou úpravou v zákoně o úřednících územních samosprávných celků se navrhuje vyřešit tím, že přímo v zákoně o SPOD bude vyloučeno použití úpravy o uznávání rovnocennosti vzdělání podle zákona o úřednících územních samosprávných celků [obdobně jako je tomu např. v úpravě kvalifikačních požadavků pro úředníky vykonávající územně plánovací činnost v zákoně č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)]. Tento krok je v zájmu zajištění odpovídající kvality výkonu sociálně-právní ochrany a ochrany práv ohrožených dětí, kterým je tato ochrana zajišťována, kdy je skutečně nezbytné ověřit, zda

sociální pracovníci OSPOD disponují odpovídajícími znalostmi pro výkon této vysoce náročné agendy.

K čl. IV

Změna zákona o správních poplatcích

Přijetí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce, žádosti o obnovení akreditace vzdělávací instituce, žádosti o akreditaci vzdělávacího programu a žádosti o obnovení akreditace vzdělávacího programu se navrhuje podmínit zaplacením správního poplatku.

Jelikož podání žádosti o akreditaci vzdělávací instituce nebo vzdělávacího programu není podle stávající právní úpravy zatíženo správním poplatkem, nemotivuje tato situace vzdělávací instituce žádat pouze o akreditaci takových vzdělávacích programů, které mají zájem skutečně realizovat. Ministerstvo vnitra ve své akreditační praxi řeší množství případů, kdy jsou akreditovány vzdělávací programy, k jejichž realizaci následně nedochází. Z povinných zpráv akreditovaných vzdělávacích institucí o poskytnutém vzdělávání za rok 2017 vyplývá, že v roce 2017 akreditované vzdělávací instituce vůbec nerealizovaly celkem 2.864 akreditovaných vzdělávacích programů (navíc zprávu podalo jen 69,8 % všech akreditovaných vzdělávacích institucí), přičemž rekordní počet nerealizovaných akreditovaných vzdělávacích programů u jedné akreditované vzdělávací instituce byl 385. Zavedení správního poplatku tak bude mít v tomto směru motivační efekt.

Navrhovaná výše správního poplatku není pro žadatele nepřiměřeně zatěžující a odpovídá náročnosti správního řízení o udělení akreditace, které zahrnuje mimo jiné i posouzení žádosti akreditační komisí.

Navrhuje se osvobození od poplatku v případě příspěvkové organizace zřízené Ministerstvem vnitra - Institutu pro veřejnou správu Praha, a to s ohledem na to, že úhrada správního poplatku by v tomto případě představovala pouze finanční transakci v rámci státního rozpočtu. Osvobozeny od poplatku jsou také územní samosprávné celky, s ohledem na skutečnost, že v tomto případě by stanovení poplatkové povinnosti postrádalo svůj motivační aspekt.

K čl. V

Změna zákona o sociálních službách

Zaměstnanci obce zařazení do obecního úřadu obce s rozšířenou působností a zaměstnanci kraje zařazení do krajského úřadu jako sociální pracovníci vykonávající sociální práci v rámci přenesené působnosti podle § 92 a § 93 zákona o sociálních službách jsou povinni splnit další vzdělávání podle § 111 odst. 1 zákona o sociálních službách v rozsahu nejméně 24 hodin za kalendářní rok, kterým si upevňují, obnovují a doplňují kvalifikaci. Jednou z forem dalšího vzdělávání sociálních pracovníků obecních a krajských úřadů je podle § 111 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách účast v kurzech pro sociální pracovníky s programem akreditovaným Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Pokud jsou tito zaměstnanci zařazení v úřadech jako úředníci územních samosprávných celků, vztahuje se na ně také povinnost stanovená zákonem o úřednících územních samosprávných celků prohlubovat si kvalifikaci v rozsahu nejméně 18 (nově 9) pracovních dnů po dobu následujících 3 let formou účastí na kurzech akreditovaných Ministerstvem vnitra. Tímto jsou kladeny vysoké nároky na územní samosprávné celky při zajištění všech právními předpisy požadovaných forem průběžného vzdělávání těchto zaměstnanců. S ohledem na charakter pracovních činností sociálních pracovníků, které vymezuje § 109 zákona o sociálních službách, by přitom mělo být dostatečné pro účely aktualizací, specializačních

a prohlubujícího vzdělávání úředníků územních samosprávných celků, pokud by sociální pracovníci toto vzdělávání splnili formou účasti na kurzech pro sociální pracovníky akreditovaných Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Z výše uvedených důvodů se navrhuje zakotvit v zákoně o sociálních službách nové ustanovení § 111 odst. 9, na základě něhož se považuje další vzdělávání sociálních pracovníků podle § 111 odst. 2 písm. b) za průběžné vzdělávání úředníků územních samosprávných celků podle § 20 zákona o úřednících územních samosprávných celků.

Tato změna přinese finanční úsporu územním samosprávným celkům, sníží časovou náročnost dalšího vzdělávání sociálních pracovníků, kteří tak budou mít více času na přímou práci s osobami v nepříznivé sociální situaci, a sníží rovněž administrativní zátěž spojenou s vyhledáváním a zajišťováním vhodných kurzů.

K čl. VI

Účinnost

Nabytí účinnosti zákona se navrhuje dnem 1. července 2020. To by mělo znamenat dostatečně dlouhou legisvakanci dobu k seznámení adresátů s novou právní úpravou.

V Praze dne 30. října 2019

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v.r.

1. místopředseda vlády a ministr vnitra:

Jan Hamáček v.r.